

mindre heldigt at bortfælde dem, og det i hvert Tilfælde vil være ubeldigt, om Finansministeren skulde være nødsaget til et forceret Salg af Eiendommene, har man troet det rigtigst udtrykkelig at udvide Finansministerens Bemyndigelse til ogsaa at gjælde Bortleie af Forderne.

Det kan ikke nægtes, at der er en betydelig Garanti for Stutteriets fremtidige gode Drift derved, at det overtages med et saa stærkt Baand for Vedligeholdelsen af den opfristede Frederiksborg Race og med saa store Opofferelser af private Mænd, der saaledes vise deres Interesse for Hesteavlens Forædling, ligesom ved, at Stutteriet underkastes Indenrigsministerens Control og, i Tilfælde af Mislighed, Contractens Opsigelse, samt at der i Lovforslagets § 5 b. og c. er opstillet saadanne Forpligtelser, hvorefter ingen fremmede Hingste maae benyttes til Avl i Stutteriet, forinden de af Indenrigsministeren ere fundne tjenlige, og de tillagte Hænder, som dertil ere skiftede, bevarer til Avl. Men da der bør lægges den største Vægt paa, at der handles efter faste Principer, og navnlig at den nu paabegyndte og tilsyneladende heldige Plan følges, har Fleertallet antaget det rigtigst at optage de i Lov af 23de Januar 1862 fastsatte Regler, hvorefter der arbeides frem efter at opnaae en Race lig den gamle frederiksborgske, og dertil stillet Ændringsforslag.

Er en Overdragelse til Private ikke at opnaae paa de i Lovforslagets 5 første Paragraffer indeholdte Bestemmelser med de dertil af Fleertallet foreslaaede Ændringer, anseer Udvalget det heldigst, at Stutteriet opløses og Hestebestanden bortfælges, ligesom det i saa Tilfælde billigere den i § 6 foreslaaede Ordning og Overdragelse af de til Stutteriet hørende Eiendomme.

De i § 8 foreslaaede Ophævelser af flere Lovbestemmelser ere en ligefrem Følge af Bestemmelserne i det forelagte Lovforslag med Undtagelse af Ophævelsen af § 15 i Lov af 23de Januar 1862, hvorved den Bestemmelse udslettes, „at Præmiesystemet for ældre Hingste ophører med Finansåret 1871—72, saafremt ikke forinden anderledes bestemmes ved Lov“, og naar den nævnte Paragraph saaledes udslettes, be-

staae Bestemmelserne om Præmiesystemet fremdeles uforandrede. — Udvalget erkjender, at, uagtet Præmiesystemet kun har været anvendt i 6 Aar, spores dog kjendelig dets heldige Indflydelse paa Hesteavlens Fremskridt og navnlig, at derved et betydeligt Antal flette og for Avl skadelige Hingste ere fortrængte som Tillægsdyr. Værdierne paa gode Hingste ere stegne til en saa høj Pris, som ikke kjendtes før Præmieuddelingen, og dermed selvfølger sig ogsaa Interessen for at anstaffe og tillægge disse, der nu fremkomme i større Antal. De ville atter forsvinde, dersom Præmierne inddrages, da det uden disse er alt Andet end lønnende at være Hingstholder og tilmed forbundet med stor Risiko. Saafremt Præmiesystemet ophæves, vil Følgen blive, at de gode og kraftige Hingste bortfælges til Udlandet, og istedet derfor ville de flette og billigere blive benyttede til Avl, tildeels som Følge af, at Hesteopdrætningen i Almindelighed ligger i de mindre Jordbrugeres Hænder, der ofte ere nødsagede til at afbenytte de nærmest staaende Hingste og dem, der bedække billigst, hvorved de flette og for Tillæget skadelige Individuer komme til at give Hingsteerne ligesaa god Indtægt som de bedre, og hvoraf uundgaelig maa følge, at de til Avl meest gavnlige og kostbare Hingste forsvinde, hvorved bevirkes en Tilbagegang istedetfor en Forbedring af Hestetillæget, uagtet dette er en af Landets betydeligste Indtægtskilder.

Idet Udvalget saaledes er enigt i at tilraade, at Hingstpræmierne efter Lov 23de Januar 1862 §§ 3—7 vedblive, maa det ansee det for nødvendigt at søge rettet en væsentlig Feil ved den dengang vedtagne Ordning. — Det har nemlig vist sig, at Hingstkommissionernes Medlemsantal i enkelte Kredse er blevet meget for stort til, at saadanne kunne arbejde med Held som Bedømmelseskommissioner for de fremstillede Dyr. En Bedømmelseskommission bør efter Udvalgets Formenting ikke bestaae af flere end 3 eller høist 5 Medlemmer, naar der skal kunne arbeides sammen med tilbørlig Hurtighed og Sikkerhed, og vi foreslaae derfor, at Bedømmelseskommissionerne indskrænkes til det nævnte Medlemsantal i de Kredse, hvor dette er større.